

Acțiune introdusă la 28 februarie 2011 — Centre national de la recherche scientifique/Comisia**(Cauza T-125/11)**

(2011/C 145/51)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: Centre national de la recherche scientifique (Paris, Franța) (reprezentant: N. Lenoir, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluzii

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea deciziei din 17 decembrie 2010 în măsura în care se referă la compensarea creanței deținute de CNRS față de Comunitate, născută din contractul PIEF, pe de o parte, cu pretinsa creanță a Comunității față de CNRS și revendicată în temeiul contractului ALLOSTEM, pe de altă parte;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare și în special a articolului 12 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 2321/2002 ⁽¹⁾, în măsura în care Comisia nu a solicitat observațiile reclamantului privind temeinicia deciziei sale de a recupera pretinsa sa creanță prin compensare.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, întrucât Comisia s-a limitat să facă trimitere la considerațiile generale din raportul său de audit datat 16 martie 2009, fără să explice motivele pentru care nu a luat în considerare elementele justificative furnizate de reclamant în scopul stabilirii eligibilității costurilor declarate de acesta.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe erori vădite de apreciere, întrucât Comisia a considerat că remunerația doamnei T., cercetător la CNRS, pentru perioada 1 aprilie 2006-31 martie 2007 nu se încadra în costurile eligibile, în pofida elementelor justificative prezentate de reclamant sub forma foilor de prezență și a patru articole științifice care făceau referire la contractul în cauză.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe erori de drept, în măsura în care Comisia a considerat ca lipsite de orice valoare probantă foile de prezență ale doamnei T. privind perioada 1 aprilie 2006-31 martie 2007 și nu a recunoscut eligibilitatea, pe de o parte, a remunerației doamnei B., cercetător la CNRS, pe durata concediului său de maternitate și, pe de altă parte, a contribuției sociale denumite „provizion pentru pierderea locului de muncă” achitată de CNRS cu titlu de asigurări de șomaj agenților săi netitulari.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime, în măsura în care Comisia:

— contrar celor arătate de aceasta în raportul său de audit și în cursul unei ședințe, a considerat patru publicații științifice ca lipsite de orice valoare probantă;

— a dat o interpretare nouă criteriilor de eligibilitate a cheltuielilor legate de concediul de maternitate;

— a notificat decizia sa în pofida asigurărilor date în cursul procedurii de soluționare amiabilă a litigiului.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 73 alineatul (1) din Regulamentul financiar ⁽²⁾, în măsura în care creanța reclamată de Comisie nu avea caracter cert.

⁽¹⁾ Regulament privind normele de participare a întreprinderilor, a centrelor de cercetare și a universităților și normele de difuzare a rezultatelor cercetării pentru punerea în aplicare a celui de al șaselea program-cadru al Comunității Europene (2002-2006) (JO L 355, p. 23).

⁽²⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 248, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198).

Acțiune introdusă la 11 martie 2011 — GS/Parlamentul European și Consiliul**(Cauza T-149/11)**

(2011/C 145/52)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: GS Gesellschaft für Umwelt- und Energie-Serviceleistungen mbH (Eigelingen, Germania) (reprezentanți: J. Schmidt, avocat)

Pârâți: Parlamentul European și Consiliul

Concluziile reclamantei

- Anularea articolului 8 alineatul (2) a doua teză din Regulamentul (UE) nr. 1210/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 decembrie 2010 privind autentificarea monedelor euro și procesarea monedelor euro impropriei circulației;
- obligarea părților la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive:

1. Dispoziția atacată încalcă articolele 15 și 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene:

- reclamanta arată în această privință că articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1210/2010 ⁽¹⁾ aduce atingere dreptului său de a exercita o profesie și libertății sale de a desfășura o activitate comercială, în măsura în care după intrarea în vigoare a regulamentului atacat, cifra sa de afaceri este în scădere.

2. Dispoziția atacată încalcă articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene:

- reclamanta susține că articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1210/2010 aduce atingere și dreptului său de proprietate, în măsura în care această dispoziție îi limitează dreptul de a exercita o activitate comercială.

- în plus, decizia atacată permite să se aducă atingere directă proprietății reclamantei, în măsura în care monedele euro pe care le deținea i-au fost retrase fără vreo despăgubire.

3. Dispoziția atacată nu este de natură să conducă la atingerea obiectivului urmărit de legiuitor și este disproporționată în raport cu acest obiectiv.

În această privință, reclamanta arată că libera exercitare a unei profesii, libertatea de a desfășura o activitate comercială și dreptul de proprietate pot face obiectul unor restricții numai în măsura în care aceste urmăresc într-adevăr obiective de interes general și nu reprezintă o atingere disproporționată în raport cu obiectivul urmărit. Reclamanta consideră că dispoziția atacată este superfluă, ca nu este de natură să conducă la atingerea obiectivului urmărit de legiuitor, ci reprezintă chiar un obstacol. Prin urmare, aceasta este disproporționată și nu poate justifica atingerea adusă drepturilor fundamentale ale reclamantei.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1210/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 decembrie 2010 privind autentificarea monedelor euro și procesarea monedelor euro impropriei circulației (JO L 339, p. 1)

Acțiune introdusă la 11 martie 2011 — Telefónica de España și Telefónica Móviles España/Comisia

(Cauza T-151/11)

(2011/C 145/53)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamante: Telefónica de España, SA (Madrid, Spania), Telefónica Móviles España, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: F. González Díaz, F. Salerno, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

Reclamantele solicită Curții:

- anularea, în temeiul articolului 263 TFUE, a Deciziei din 20 iulie 2010 a Comisiei Europene;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva Deciziei din 20 iulie 2010 a Comisiei privind schema de ajutoare de stat C 38/09 (ex NN 58/09) pe care Spania intenționează să o pună în aplicare pentru Corporación de Radio y Televisión Española (RTVE) (JOUE L 1, p. 9) prin care se declară compatibilitatea cu piața internă, în temeiul articolului 106 alineatul (2) TFUE, a noului model de finanțare a organismului public de radiodifuziune Corporación de Radio y Televisión Española, introdus prin Legea 8/2009 din 28 de august.

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 108 alineatul (2) TFUE, în măsura în care Comisia nu a inițiat procedura prevăzută de această dispoziție în ceea ce privește natura disociabilă a finanțării în raport cu ansamblul măsurilor în cauză.
2. Cel de al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 108 TFUE, în măsura în care Comisia stabilește natura disociabilă a finanțării în raport cu ansamblul măsurilor în cauză și califică în mod greșit drept ajutor nou numai finanțarea suplimentară. Procedând astfel, Comisia nu se conformează nici jurisprudenței, nici practicii decizionale a Comisiei.
3. Cel de al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 256 TFUE, având în vedere că decizia nu cuprinde nicio explicație referitoare la modul în care s-a stabilit că cele trei măsuri fiscale instituite sau modificate prin articolele 4-6 din Legea 8/2009 pot fi disociate de sistemul actual de finanțare a RTVE.